

एतत्प्रतिपादनफलं कर्तृत्वस्यारोपितत्वं सिद्धिरकर्तृत्वस्य स्वाभाविकत्वसिद्धिश्चेति द्वाभ्यां श्लोकाभ्यां दर्शयति तत्रेति तत्र तस्मिन्कर्मणि एव मुक्तरीत्या पञ्चभिर्निर्वर्त्येति केवलं त्वकर्तारमप्यात्मानं चेतनं साक्षी चेता केवलो निर्गुणश्चेति श्रुतेः अधिष्ठानादिपञ्चकप्रचारदर्शिनमुदासीनमपि यः कर्तारं कर्तृत्वाश्रयं पश्यति स दुर्मतिः पापाभिभूतमतिर्न पश्यति अंध एव सः अदर्शने हेतुः अकृतबुद्धित्वादिति शास्त्राचार्योपदेशः मदमादिसंस्कृताबुद्धिर्यस्य सकृदबुद्धिस्तद्विपरीतोऽकृतबुद्धिस्तस्य भावस्तत्त्वं तस्मात् यथा स्वमुखस्योदपात्रसंसर्गिकत्वं पश्यता जलचांचल्यमपि तत्रारोप्यत एव मात्मनो बुद्धिसंसृष्टत्वं पश्यता बुद्धिधर्मः कर्तृत्वादि रप्यात्मन्यारोप्यते इति भावः ॥ १६ ॥ द्वितीयं प्रयोजनमाह यस्येति यस्य प्रमातुर्भावः प्रत्ययमात्रस्वरूप आत्मा नाहंकृतः अहमिव कृतः अहंकारतादात्म्यं प्रापितोऽहंकृतस्तथान यस्य बुद्धिर्न लिप्यते आत्मभावे न रंजितान भवति यस्य बुद्धेर्व्यतिरिक्तमात्मानं पश्यतो बुद्धिधर्माः कर्तृत्वादयो नात्मनि प्रतीयन्ते इति कर्त्तात्मवादिता किं कनिरासः यस्य च आत्मधर्माश्चेतन्यादयो बुद्धौ न संसृज्यन्ते इति बुद्धिमेव चेतनं वदतो बौद्धस्य निरासः चिदचितोरन्योन्यस्मिन्नन्योन्यधर्माभ्यां सोबाध्यत इति दुःखादिसंसर्गनिषेधेन भोक्तृत्वाभावो दर्शितः हत्वापि स इमौ श्लोकान्न हन्ति न निबध्यते इति तु स्तुतिमात्रं कर्तृत्वस्यैव बाधेन हन्तृत्वायोगात् दग्धपट वत्कर्तृत्वानुत्तावपि हननक्रियायां प्रवर्तकस्य रागद्वेषादेरभावाच्च एतेनात्मनस्तात्त्विकमकर्तृत्वं भावयता कृतं कर्मात्तात्त्विककर्तृत्वाभिमाननिमित्तं स्वफलं प्रस्तोतुं नार्हतीति दर्शितं न हिरञ्जुसर्पेरञ्जुबुद्धिकृत्वा प्रहरतः सर्पक्षोभजदंशनादिफलं भवति सर्पे तु तथा कुर्वन्तस्तद्भवत्येव तद्वदिदमपि ज्ञेयं ॥ १७ ॥ समाप्तः सात्विकत्यागोपपादनोपयोगी आत्मनोऽकर्तृत्वोपपादनप्रकारः अत्राह सांख्यः यदुक्तं पञ्चैतैतस्य हेतव इति य

तत्रैवं सति कर्तारमात्मानं केवलं तु यः ॥ पश्यत्यकृतबुद्धित्वान्न स पश्यति दुर्मतिः ॥ १६ ॥ यस्य नाहंकृतोभावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ॥ हत्वापि स इमौ श्लोकान्न हन्ति न निबध्यते ॥ १७ ॥ ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञाता त्रिविधा कर्मचोदना ॥

चोक्तं न हन्तीति तन्मृष्यामहे न ह्यपरिणामी चेतनः परिस्पंदात्मकस्य कायिकादिभेदेन त्रिविधस्य कर्मणः कर्ता भवतीति वक्तुं युज्यते यत्तु न निबध्यत इति भोक्तृत्वमुक्तमपि प्रत्याख्यातं तन्मृष्यामहे न हि कुलालादयः स्वप्रयुक्ता एव घटादीनि वर्तयन्ति किंतु भोक्तृपुरुषप्रयुक्ताः अन्यथा भोक्तृणामभावे व्यर्थं वत्पट्टतिरित्यापतति एवं प्रधानमात्राभूताः कर्त्रादयः पुरुषस्य भोगापवर्गसाधनप्रयुक्ताः सर्वाणि कर्माणि निर्वर्तयन्ति तस्मात्पुरुषस्य भोक्तृत्वभावत्वादकर्तृत्वानुसंधानपूर्वकमपि कृतं कर्म भोक्ताऽवश्यमेव भोक्तव्यमिति सात्विकत्यागेऽपि कर्मालेपवचनमसंगतमिति अत्र प्रतिविधत्ते ज्ञानं ज्ञेयमिति ज्ञानं ज्ञायते प्रकाशयते वस्तुतत्त्वमनेनेति प्रत्यक्षादिप्रमाणजन्यो घटादिप्रकाशः स च वर्तमानोतीतो वा ज्ञेयं बोधविषयो घटादिः परिज्ञाता विषयी सा भासधीरूपो यो भोक्तेत्युच्यते एवं रूपप्रकारत्रयवती त्रिविधा कर्मणां चोदना त्रयं समुच्चितं सत्कर्मणि प्रवर्तकमित्यर्थः सत्यपि ज्ञेये ज्ञातरि वा ज्ञाने प्रवृत्त्यनुपपत्तेः ज्ञाने ज्ञातरि च सति देशकालव्यवहिते ज्ञेये प्रवृत्त्यनुपपत्तेः सत्यपि संस्कारात्मके ज्ञाने ज्ञेये च सन्निहिते तथापि सुषुप्तौ प्रमात्रभावात् प्रवृत्त्यदर्शनादेतन्न यं त्रिदंडविष्टं भवदन्योन्यापेक्षं सत्त्वानोपादानोपेक्षाबुद्धिरूपं कार्यं जनयित्वा हानाद्यनुकूले व्यापरे प्रवर्तयतीति कर्तृपदाभिधेयमित्यर्थः चोदनेति कर्तरि नञादिल्युप्रत्ययांतत्वेन चोदनाशब्दः कर्तृवाची लिंगं त्वविवक्षितं लिंगमशिष्यं लोकाश्रयत्वा ल्लुगस्येति वा ॥